

[Holstein.]

tænkte Valglovsforslag. Det har ogsaa fra konservativ Side spillet en stor Rolle baade i det ærede Medlem Hr. Pürschels første og hans anden Tale. Jeg maa sige, at jeg har ikke haft det Indtryk, at den højtærede Minister var en saa stor og ædel politisk Idealist, som han i disse Udtalelser ved Finanslovens Behandling har vist sig at være. Jeg har altid troet, at den højtærede Indenrigsminister maatte henregnes til de Politikere, om hvilke Goldschmidt i en af sine Romaner skriver, at „politiske Mænd er i Regelen ude over den Alder, da de kan forføres ad romantisk Vej.“

Men det synes, som om den højtærede Indenrigsminister virkelig er i Besiddelse af et romantisk Hang, som jeg aldrig havde tiltænkt ham. Den højtærede Minister fremsatte som Motivering for sit Valglovsforslag ejendommelige Betragtninger — jeg formoder, at de skal tjene til at virke beroligende paa det konservative Folkeparti, men naar jeg tænker paa den Appetit, som Venstre, saa længe jeg har beskæftiget mig med dansk Politik, altid har udvist, naar det gjaldt Valglovsspørgsmaal, naar det gjaldt Erhvervelse og Sikring af Stemmer, saa maa jeg sige, at jeg forstaaer godt Bekymringen indenfor det konservative Folkeparti; jeg tror, at hvis der er noget Omraade, hvor man kan anvende det gamle Ordsprog overfor Venstre: jeg frygter Danaerne, ogsaa naar de bringer Gaver, saa passer det i det foreliggende Tilfælde.

Den højtærede Indenrigsminister anfører som Begrundelse for det Valglovsforslag, han agter at fremsætte, at det gælder om at gengive Vælgerne Respekten for Valgresultatet i Stedet for den Despekt, som er egnet til at svække Rigsdagens Anseelse. Det er altsaa Rigsdagens svindende Anseelse, som den højtærede Indenrigsminister saa ædelt agter at tage sig af. Dernæst siger Ministeren, at Formaalet endvidere er at skabe sundere agitatoriske Tilstande i vort Samfund, genskabe Adgangen til det politiske Oplysningsarbejde rundt om i Landet.

Ja, det lyder overordentlig smukt, men samtidig er det jo en ikke ringe Diskreditering af de nuværende demokratiske Forhold her i Landet, som om det var umuligt i Øjeblikket at drive sund politisk Agitation her i Landet, som om det var umuligt at sikre et godt og sagligt politisk Oplysningsarbejde, saadan som Forholdene er som Følge af den nuværende Valglov.

Det er virkelig en haard Fordømmelsesdom, baade over vore politiske demokratiske

Tilstande i Øjeblikket og over den gældende Valglov, men jeg anerkender Formaalets ideale Berettigelse. Kun tror jeg, man kunde tænke sig dette udmærkede Formaal opnaaet mere effektivt ved Reformen paa andre Omraader end Valglovsomraadet.

Hvad om man f. Eks. gik til en Reform — det kan selvfølgelig ikke gøres ad Lovgivningsvejen, det kan kun gøres ved de frivillige Kræfter, men det er jo ogsaa dem, den højtærede Regering er Forkæmper for — en Reform af Partiorganisationernes Presse, særlig ude i Provinsen? Hvad om man reformerede her, hvad om man gjorde Pressefriheden og Ytringsfriheden ikke blot til en Formalitet, men til en Realitet? Hvad om man søgte — i Stedet for at paatvinge Borgerne, Vælgerne, bestemte Anskuelser, som det er i Rigsdagsgruppens Interesse at faa indprentet dem —, hvad om man i højere Grad søgte ved en Reformering af Journalistikken i den politiske Presse at give dem Adgang til at tænke selv og vælge og vrage selv?

Nu faar man jo ude i Provinsen, som jeg har sagt før, sine politiske Meninger serveret, støbt i Bly, gennem det, der hedder Generalkorrespondancen; Vælgerne bliver klemt i Blyplader, ligesom de politiske, med eller uden Grund mistænkelige, Individuer i Middelalderen af Inkquisitionen blev torturerede og klemt i de saakaldte Blykamre.

Jeg tror, at der paa dette Omraade tiltrænges en Reform, som er mere betimelig ud fra det Formaal, den højtærede Indenrigsminister har sat sig, end en Reform af Valgloven, jeg tror, det vilde være ønskeligt, om det i stigende Grad ude i Befolkningen blev klart, at det er lige saa god og gavnlig og prisværdig Politik at sige Sandheden om malhonette Mænd i offentlige og andre fremskudte Stillinger i vort Samfund, som det er at sige Usandhed om de honette.

Endelig anfører den højtærede Indenrigsminister til Støtte for sin Valgreform...

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem nu at lade Valglovsforslaget hvile, indtil det bliver fremsat. Jeg erindrer ogsaa om min Henstilling til Talerne om at begrænse sig.

Holstein: Jeg skal være færdig om et Øjeblik, Hr. Formand! Endelig motiverede den højtærede Indenrigsminister sin forestaaende Reform med Hensynet til, at Smaapartier virkede skadeligt for Udviklingen af Folkestyret. Altsaa, Vælgernes